

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance o fondech pro řešení problémů bank

(KOM(2010) 254 v konečném znění)

(2011/C 107/03)

Zpravodajka: **paní RUSENOVA**

Dne 26. května 2010 se Evropská komise, v souladu s článkem 304 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance o fondech pro řešení problémů bank

KOM(2010) 254 v konečném znění.

Specializovaná sekce „Jednotný trh, výroba a spotřeba“, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 1. února 2011.

Na 469. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 16. a 17. února 2011 (jednání dne 16. února), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 193 hlasy pro, nikdo nebyl proti a 4 členové se zdrželi hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 EHSV sdílí postoj Komise, která má silné výhrady proti tomu, aby na pokrytí ztrát bank byly znovu použity peníze daňových poplatníků, a rámcově podporuje zřízení jednotné sítě vnitrostátních fondů pro řešení problémů bank *ex ante* spojené se souborem opatření pro koordinované vnitrostátní řízení krizí. Nicméně EHSV se domnívá, že chtějí-li členské státy zřídit funkční systém fondů pro řešení problémů bank, měly by se nejprve dohodnout na přijetí společných metod a jednotných pravidel, aby nedocházelo k porušování hospodářské soutěže. Různé názny však nyní vyvolávají dojem, že tomu bude naopak. Zatím jen několik málo členských států zavedlo či se chystá zavést fiskální opatření pro doplnění svých skrovných rozpočtů nebo pro posílení svých trhů – již nyní jsou tedy podmínky hospodářské soutěže nerovné. Realistický pohled na současnou situaci s ohledem na zkušenosti z minulosti **stěžuje vzbuzuje optimismus**, pokud jde o možnost nalezení nějakého rychlého řešení. Je však možné, že se při nějakém pozvolnějším postupu podaří některé tyto rozdíly časem zmenšit.

1.2 Co se týče **hospodářské soutěže**, mělo by zachování rovných podmínek zůstat na vnitrostátní, evropské i na celosvětové úrovni prvořadým cílem. Současná koncepce systému vnitrostátních fondů pro řešení problémů bank s sebou nese riziko rozvratných účinků, protože se tyto fondy budou na vnitrostátní úrovni týkat pouze určité části finančního odvětví, na úrovni EU tento systém finančně dále zatíží některá již stejně oslabená vnitrostátní odvětví a na celosvětové úrovni je nepravděpodobné, že by se ve skupině G20 podařilo dosáhnout konsensu.

1.3 **Hlavním předmětem obav je makroekonomický scénář**. Všechny vnitrostátní a mezinárodní orgány vyvíjejí na bankovní odvětví tlak, aby banky současnou situaci usnadnily tím, že reálné ekonomice poskytnou větší množství úvěrů. Nová

pravidla obezřetnosti, nové kapitálové požadavky a nové daně jsou považovány za nezbytné a orgány by měly usilovat o rozumnou rovnováhu mezi navzájem **protichůdnou potřebou kapitálu na podporu vnitrostátního rozpočtu a potřebou reálné ekonomiky**. Systém fondů pro řešení problémů bank v současnosti ještě nemá dostatečně určitou podobu, aby bylo možné zajištění potřebných investic do výroby, růstu a tvorby pracovních míst. Oba způsoby mohou jen stěží přinést nějaký prospěch, nebudou-li stanoveny patřičné priority a časový rámec provádění každé jednotlivé fáze navrhovaného systému fondů pro řešení problémů bank.

1.4 EHSV se domnívá, že Komise by měla ještě předtím, než budou podniknuty kroky k zavedení bankovních odvodů, provést důkladné posouzení kumulativních účinků těchto odvodů a fondů pro řešení problémů bank a vzít v úvahu naše výše zmíněné obavy, zejména v bodě 1.3. K rozhodnutí o zavedení vnitrostátních fondů pro řešení problémů bank je třeba vyhodnotit, kolik celý tento systém bude stát, jak velké dopady na úvěrový potenciál bankovního odvětví bude mít a jak dlouho potrvá, než tyto fondy začnou dostatečně působit, nebo než získají plánovanou velikost. EHSV doporučuje, aby tyto odhady vycházely z nejhorsího možného scénáře a bylo tak zajištěno, že tento systém bude realistický a funkční i v době krize, kdy na jedné straně banky budou mít problémy s placením příspěvků do fondů pro řešení problémů bank a na straně druhé to bude doba, kdy prostředky z těchto fondů budou potřeba.

2. Úvod

2.1 Evropská komise uvítala zprávu, která byla výsledkem setkání skupiny G20 v září 2009 v Pittsburghu, že k vyrovnání ztrát bank by se v budoucnu již nemělo používat peněz daňových poplatníků. Tohoto cíle se Komise snaží dosáhnout přinejmenším dvěma navzájem se doplňujícími způsoby:

- a) snižováním pravděpodobnosti úpadku bank pomocí silnějšího **makroekonomického a mikroekonomického dohledu, lepší správy a řízení společností a přísnějších regulačních standardů;**
- b) zajištěním **vhodných nástrojů, včetně dostatečných zdrojů, dostupných pro řádné a včasné řešení** pro případ, že by i přes uvedená opatření k takovému úpadku došlo.

2.2 Komise ve svém sdělení KOM(2010) 254 v konečném znění vysvětluje, jak by podle jejího názoru mohlo finanční odvětví v rámci celkového souboru nástrojů pro předcházení krizím a jejich řízení přispět k pokrytí nákladů spojených s financováním řešení úpadku bank. Komise se domnívá, že fondy pro řešení problémů bank *ex ante* financované z odvodů bank by měly tvořit součást rámce finanční stability a širších reforem finančního systému se zaměřením na prevenci. Komise tyto fondy chápe jako vhodný nástroj, který v případě bankovního úpadku umožní intervenci a řešení s minimálními náklady pro veřejné finance. Ve sdělení je uveden účel fondů pro řešení problémů bank, jejich potenciální velikost a podmínky jejich zřízení.

2.3 Cílem Evropské komise je představit evropský přístup k fondům pro řešení problémů bank a v konečné fázi zřídit celoevropský fond pro řešení problémů, který by byl velmi žádoucí. Nicméně Komise se domnívá, že přistoupit ke zřízení celoevropského fondu pro řešení problémů v situaci, kdy v **Evropské unii chybí integrovaný dohled a rámec pro řešení krizí**, by bylo velmi obtížné. **Proto se jako první vhodný krok jeví vytvoření systému založeného na jednotné síti vnitrostátních fondů pro řešení problémů ex ante spojené se souborem opatření pro koordinované vnitrostátní řízení krizí.**

2.4 EHSV vítá jakýkoliv návrh na posílení finančního odvětví a předcházení budoucím krizím, a **rámcově** proto v této souvislosti schvaluje iniciativy a doporučení Komise týkající se přístupu EU k fondům pro řešení problémů bank, jak se uvádí v KOM(2010) 254 v konečném znění, zároveň však má v této souvislosti určité obavy. EHSV si uvědomuje, že v této fázi možná budou některé z těchto iniciativ pro některé členské státy nepřijatelné či nepoužitelné a jiné budou ještě vyžadovat další uvážení, analýzu či objasnění.

2.5 Cílem nového způsobu předcházení krizím a jejich řízení bude zajistit, aby v případě rozsáhlých bankovních úpadků měly

členské státy společné nástroje, které by mohly koordinovaným způsobem použít a chránit tak širší finanční systém, zabránit nákladům pro daňové poplatníky a zajistit rovné podmínky hospodářské soutěže. Tyto **společné nástroje pro řešení problémů** by měly zajistit, aby byl řádně vedený úpadek **věrohodnou možností pro každou banku bez ohledu na její velikost či složitost**. Důležitý je zde pojem **rozměrů**. V zásadě by měly být zaručeny „veškeré“ řádně vedené úpadky, důležité však je **definovat pojem „velkého“ či „rozsáhlého“ úpadku**. **Rozsáhlé či složitě strukturované finanční instituce** (zejména mezinárodní skupiny, které nemusí být nutně zcela evropské nebo nemusí mít v Evropě své sídlo) **mohou přinášet různé problémy**. Úpadky rozsáhlejšího měřítka mohou vyžadovat odlišný přístup, počítající případně se zachováním právního subjektu, tak aby existoval jako tentýž podnik po celou dobu procesu restrukturalizace, s opatřeními pro snižování dluhů a se snížením počtu či vytěsněním akcionářů. Některé další prostředky z fondu mohou být potřebné jako součást balíčku opatření.

2.6 Dne 20. října 2010 přijala Komise plán, který určuje časový rámec, opatření, nástroje a návrhy na celkový evropský rámec krizového řízení. Na jaře 2011 mají být představeny příslušné legislativní návrhy týkající se řízení krizí a fondů pro řešení problémů. V této fázi můžeme mít pouze určitá předběžná očekávání a poznámky. **Datum zahájení** by měla stanovit směrnice, bude-li schválena. Podle zkušeného odhadu, který zohledňuje okolnosti a slib Komise, že příslušné legislativní návrhy schválí do jara roku 2011, by to v ideálním případě mohlo být v roce 2013 nebo 2014. Trvá vždy nějakou dobu, než určitý fond dosáhne plánované velikosti, ale protože tento fond má zahrnovat financování prováděné *ex post* i *ex ante*, mohl by svou funkci plnit teoreticky již ve chvíli, kdy tato legislativa vstoupí v daném členském státě v platnost. Měli bychom mít nicméně na zřeteli, že členské státy oznámily, že se v krátkodobém výhledu nechystají zavádět odvody bank, protože jejich bankovníctví nebylo krizí vážnějším způsobem postiženo a zachovává si stále svou stabilitu. Fondy pro řešení problémů bank je tedy nutno chápat jako **nástroj pro řešení finančních krizí, který připadá v úvahu ve střednědobém nebo dlouhodobém výhledu.**

3. Zvláštní poznámky

3.1 Přístup k fondům pro řešení problémů bank

3.1.1 EHSV schvaluje přístup Komise, která navrhuje, aby prvním krokem bylo vybudování jednotné sítě vnitrostátních fondů pro řešení problémů bank spojené se souborem opatření pro koordinované vnitrostátní řízení krizí. Současně však doporučuje, aby tato síť fondů byla budována postupně a s ohledem na konkrétní podmínky každého jednotlivého členského státu. Německo a Švédsko začaly budovat své vlastní fondy, ve kterých by byly shromažďovány peníze vybrané na odvodech/příspěvcích. **Každá z těchto zemí má svou vlastní metodu a svá vlastní pravidla pro vytváření tohoto fondu a EHSV nemůže v této fázi říci, která z těchto pravidel by měla být upřednostněna.**

3.1.2 Vzhledem k tomu, že některé země již zavádějí své vlastní bankovní odvody, daně a systémy, EHSV se domnívá, že **úplně prvním krokem by měla být diskuse vedoucí k dohodě o určitých základních společných zásadách a parametrech vztahujících se na tyto odvody**, aby ve finančním odvětví EU nedocházelo k porušování hospodářské soutěže. EHSV je zastáncem pozvolného postupu, který bude rozlišovat krátkodobé a střednědobé cíle⁽¹⁾. V krátkodobém výhledu by členské státy měly dosáhnout nějaké shody ohledně základu pro odvod, jeho výše a oblasti použití, zároveň by ovšem měly umožnit určitou pružnost s ohledem na probíhající změny regulačního rámce a vývoj směřující k vyšší harmonizaci. Následně by bylo možné uvažovat o pozvolném postupu rozloženém do několika fází, který by začínal zavedením jednoduchého a přiměřeného odvodu a pokračoval zavedením jednotnějšího systému bankovních odvodů a fondů pro řešení problémů bank.

3.1.3 EHSV se domnívá, že pozvolný postup je vhodnější a realističtější, protože umožňuje zohlednit jak různé způsoby, jimiž finanční krize postihla různé členské státy, tak jejich specifické reakce na tuto krizi:

- Krize zasáhla jednotlivé členské státy v různé době a postihla je různými způsoby a v různé míře. Z této krize se také v různé době zotavují nebo zotaví a své vlastní fondy pro řešení problémů bank budou schopny zřídit v různé okamžiky.
- Finanční odvětví některých členských států nebyla finanční krizí vážněji postižena, a tyto státy proto ani nežádaly o pomoc. Namísto toho zasáhla celosvětová finanční a hospodářská krize s určitým časovým zpožděním jejich reálné ekonomiky. Jejich bankovníctví je sice v dobrém stavu, stále se však usilovně snaží předejít krizovému vývoji, zatímco by mělo podporovat obnovu. Tyto země se možná budou ke zřizování vnitrostátních fondů pro řešení problémů bank v době, kdy na to většina členských států bude připravena, stavět s určitou zdráhavostí, mj. i proto, že některé z nich mají fondy k zajištění vkladů, které jdou nad rámec systémů zajištění vkladů a jejichž součástí jsou některé funkce související s řešením problémů bank.

3.1.4 EHSV vítá záměr Komise prověřit „možnou součinnost mezi systémy zajištění vkladů a fondy pro řešení problémů“, který Komise vyjádřila ve svém sdělení KOM(2010)0579 v konečném znění. Výbor se domnívá, že pokud dojde k rozšíření stávajícího základu pro financování fondů k zajištění vkladů, mohl by funkce týkající se zajištění vkladů a řešení problémů bank plnit jeden fond, aniž by byla ohrožena schopnost systémů zajištění vkladů a jejich fondů plnit cíl, jímž je ochrana vkladatelů. Tento průzkum je velice vhodný zejména pro ty členské státy, v nichž fondy k zajištění vkladů již plní určité funkce týkající se předcházení problémů bank a jejich řešení, přičemž obě pole působnosti se spojují v jednom rozšířeném fondu.

⁽¹⁾ Viz pracovní skupina *ad hoc* pro řízení krizí ustavená v rámci Hospodářského a finančního výboru, 17. září 2010.

3.1.5 EHSV chápe argumenty, které Komise uvádí ve prospěch zřízení celoevropského fondu pro řešení problémů bank, a chápe rovněž i obavy z obtíží, které by byly se zřízením takového fondu spojené; domnívá se, že by zřízení takového fondu bylo v této fázi předčasné a neuskutečnitelné. O účinnosti fungování takového jednotného fondu EU pro řešení problémů má EHSV vzhledem k minulým i nedávným zkušenostem své pochybnosti.

3.2 *Financování fondů pro řešení problémů bank: odvody*

3.2.1 Komise je toho názoru, že fondy pro řešení problémů bank by měly být financovány prostřednictvím příspěvků či odvodů hrazených bankami. Evropská rada se na svém zasedání dne 17. června 2010 dohodla, že bankovní odvody by měly být součástí věrohodného rámce pro řešení problémů⁽²⁾ a měly by se stát jednou ze zásad, o níž by se opíralo jejich zavedení.

3.2.1.1 Komise sice vysvětluje, že prvotním cílem těchto odvodů by mělo být donutit banky, aby přispívaly na výdaje způsobené krizí, zmírnit systémová rizika, omezit narušování hospodářské soutěže a navýšit prostředky, které by byly využitelné v nějakém věrohodně fungujícím rámci pro řešení problémů, nepodává však dostatečně jasnou definici těchto odvodů. Hospodářský a finanční výbor definuje v jednom svém dokumentu⁽³⁾ pojem „odvod“ jako „finanční závazek (poplatek nebo daň) uložený finančním institucím proto, aby přispívaly na hrazení výdajů způsobených finanční krizí“; odvod se chápe jako poplatek v případě, že je odváděn do nerozpočtového fondu, jako daň v případě, že se stává součástí vládního rozpočtu. EHSV očekává, že Komise podá jasnou definici pojmu „odvod“.

3.2.2 EHSV se domnívá, že kritéria pro stanovení základu a sazby odvodu patří k hlavním překážkám dosažení obecné shody, a je přesvědčen, že v první řadě je třeba se dohodnout na několika základních zásadách. EHSV sdílí názor Komise, že základ pro odvod by měl být stanoven v souladu se zásadami uvedenými ve sdělení na straně 8. Je třeba si uvědomit, že vnitrostátní finanční odvětví se mezi sebou liší svým rozsahem, systémem řízení, účinností dohledu a rizikovitostí. Členské státy by měly mít zpočátku s ohledem na tyto rozdíly možnost pružné volby s tím, že by se mohly rozhodnout mezi různými základy pro odvod, posléze by ovšem bylo třeba základ pro odvod sjednotit.

3.2.3 Ve sdělení se uvádí, že výši příspěvků/odvodů by bylo možné odvodit od tří parametrů: od aktiv banky, od jejich pasiv a od jejich zisků a bonusů. Vzhledem k tomu, že aktiva a pasiva uvedená v účetní rozvaze umožňují posoudit rizika lépe než ostatní ukazatele, je EHSV toho názoru, že zisky a bonusy banky představují méně vhodný základ pro stanovení výše bankovních příspěvků. Oba první základy pro odvody mají svá pro a proti, své opodstatnění by zřejmě mohla mít jejich kombinace.

⁽²⁾ Evropská komise, GŘ pro vnitřní trh a služby, neoficiální dokument služeb Komise k otázce bankovních odvodů určený k projednání na schůzi Hospodářského a finančního výboru dne 31. srpna 2010, s. 4.

⁽³⁾ Pracovní skupina *ad hoc* pro řízení krizí ustavená v rámci Hospodářského a finančního výboru.

3.2.3.1 Aktiva banky jsou dobrým ukazatelem jejich rizik. Odráží jak potenciální pravděpodobnost úpadku banky, tak i vyšší částky, kterou by bylo nutno vynaložit na její záchranu. Jak uvádí MMF ⁽⁴⁾, rizikově vážená aktiva lze považovat rovněž za vhodný základ pro výpočet výše odvodů, protože vzhledem k širokému uznání basilejských kapitálových požadavků mají tu výhodu, že jsou v mezinárodním měřítku srovnatelná. Na druhé straně právě proto, že aktiva banky musí odpovídat požadavkům vztahujícím se na rizikově vážený kapitál, by odvody vycházející z aktiv účinek kapitálových požadavků Basilejského výboru zdvojovaly.

3.2.3.2 EHSV se domnívá, že nejvhodnějším základem pro stanovení bankovních příspěvků/odvodů jsou pravděpodobně pasiva banky, vyjma zaručených vkladů a bankovního kapitálu (např. bankovní kapitál Tier 1), a včetně některých podrozvahových položek ⁽⁵⁾. Pasiva banky jsou dobrým ukazatelem nákladů, které by bylo nutno vynaložit v případě, že by nastala potřeba zachránit tuto banku před úpadkem, jsou jednoduchá, a i když nelze vyloučit jistou míru překrývání, nedochází k němu v takové míře, v jaké je tomu u přístupu založeného na aktivech ⁽⁶⁾. Vyloučit lze rovněž i některá další pasiva: podřízený dluh, vládou zaručený dluh a dluhové transakce uvnitř skupiny. Nicméně vzhledem k tomu, že členské státy již zavedly specifické vnitrostátní systémy odvodů, jejichž základy se značně liší, byl by přijatelnější počáteční harmonizovaný přístup založený na všech pasivech a jejich předchozím kvalitativním vyhodnocení.

3.2.4 EHSV podporuje názor Komise vyjádřený ve sdělení KOM(2010) 579 v konečném znění, že každý fond pro řešení problémů bank by měl vybírat příspěvky od institucí, které mají licenci v téže členské zemi, přičemž tento příspěvek by zahrnoval i jejich pobočky v dalších členských státech. Na dceřiné banky by se tak vztahovaly odvody hrazené hostitelskému státu, zatímco na pobočky by se vztahovaly odvody hrazené státu, ve kterém má banka sídlo. Pokud by se všechny členské státy řídily při vybírání odvodů od finančních institucí těmito zásadami, bylo by možné rizikům dvojího výběru odvodů a porušení pravidel hospodářské soutěže předejít.

3.2.5 EHSV důrazně žádá, aby byl časový rámec pro zavedení těchto odvodů pečlivě zvážen s ohledem na problémy, před kterými v současnosti stojí banky i ekonomika. V době po vážné finanční krizi banky obvykle navzdory úsilí

všech vnitrostátních a mezinárodních orgánů, které je podněcují k tomu, aby napomáhaly procesu hospodářské obnovy, odmítají riskovat a několik let váhají s poskytováním úvěrů. Banky zároveň nesou břemeno nákladů spojených s novými požadavky na kapitál a likviditu. Finančním institucím by mohlo být na základě posouzení, jež EHSV doporučuje v odstavci 1.4, poskytnuto dostatečně dlouhé přechodné období, aby posílily svůj kapitálový základ a přizpůsobily se novému regulačnímu režimu a financovaly reálnou ekonomiku. Ve střednědobém výhledu by bylo vhodné určitým způsobem upravit sazbu odvodů tak, aby zohledňovala budoucí vývoj v oblasti této regulace, jakož i vývoj evropského rámce pro řešení problémů.

3.3 Oblast použití a velikost fondů pro řešení problémů bank

3.3.1 Oblast použití a velikost fondů pro řešení problémů bank závisí na tom, jak Komise vymezí jejich úkol v oblasti financování řádného řešení problémů ohrožených finančních subjektů včetně bank. EHSV podporuje názor Komise, že fondy pro řešení problémů bank, jednoznačně by však měla být vyloučena možnost zachraňovat instituce. Nicméně EHSV považuje za nepřijatelné, že se rámec pro řešení krizí Komise **zaměřuje hlavně na bankovníctví**, protože pro investory mohou být nebezpečné všechny finanční instituce, které podstupují velká rizika. EHSV doporučuje, aby součástí tohoto rámce pro řešení krizí byly **všechny banky a všechny finanční instituce, na něž se vztahuje dohled** (s výjimkou pojišťoven, pro něž se v současné době připravuje samostatný systém) ⁽⁷⁾. Budou tak zajištěny rovné podmínky hospodářské soutěže a předejde se tak rovněž tomu, aby veřejné mínění dostalo zavádějící signál, že viníkem krize je pouze jeden segment finančního společenství.

3.3.2 Komise dosud neuvedla, jak velké by tyto fondy měly být – uvedla však, že veškeré náklady spojené s řešením problémů by mělo nést finanční odvětví, v případě potřeby prostřednictvím následných finančních opatření. Složitě bude stanovit způsob, jak **vypočítat odpovídající cílovou velikost fondu** pro každou jednotlivou zemi. Spatřujeme zde dva problémy: tím prvním je skutečnost, že **nejslabší systém bude úměrně vyžadovat nejvyšší příspěvky**, což vyvolává obavy, zda nevzniknou nerovné podmínky hospodářské soutěže. Druhým problémem je časový rámec výpočtů: **cílová výše se počítá na základě současné a očekávané situace.** Situace se však může ještě před dosažením této cílové výše podstatně změnit, což si vyžádá změnu této cílové výše i výše příspěvků. Pravidla by měla vzít v úvahu **možné změny původních podmínek a výpočtů.** Rizika se mimoto v průběhu cyklu různě mění, takže sazbu odvodů bude nutno upravit tak, aby byl finanční systém méně procyklický.

⁽⁴⁾ Závěrečná zpráva MMF pro skupinu G20 „Spravedlivý a podstatný příspěvek finančního sektoru“, červen 2010, s. 17.

⁽⁵⁾ MMF dává přednost širokému souboru pasiv, který zahrnuje některé podrozvahové položky, ale nepatří do něho kapitál a zajištěná pasiva. Komise ve svém neoficiálním dokumentu ze dne 20. srpna rovněž hájí přístup založený na tržní hodnotě pasiv. Čtyři členské státy již schválily přístup založený na diferencovaných pasivech.

⁽⁶⁾ Návrhy Basilejského výboru sledují likviditu bank a rizika spojená s jejich transformací.

⁽⁷⁾ Ve sdělení KOM(2010) 579 v konečném znění Komise slibuje, že rámec EU pro řízení krizí ve finančním odvětví použije na úvěrové instituce a některé investiční firmy, aniž by jasně definovala investiční firmy. EHSV věří, že rámec pro řešení problémů by měl být použit pro všechny finanční instituce podléhající dohledu.

3.4 Nezávislost a správa fondů pro řešení problémů bank

3.4.1 EHSV schvaluje názor Komise, že fondy pro řešení problémů bank by měly zůstat odděleny od vnitrostátních rozpočtů. EHSV souhlasí s tím, že jejich funkční nezávislost na vládě by zajistila, aby nebyly používány na nic jiného než k financování opatření prováděných v rámci těchto řešení. Nicméně členské státy v současnosti zaujímají dva odlišné přístupy k přidělování prostředků získaných z finančního odvětví. Země jako Německo, Belgie a Švédsko vycházejí ze zásady, že mezi příjmovou a výdajovou stránkou tohoto mechanismu pro řešení problémů by mělo být jednoznačné spojení. Jiné země připouštějí, aby prostředky získané z odvodů vplynuly do obecného rozpočtu, neboť záměrem není žádná zřejmá vazba na rámec pro řešení problémů finančního odvětví. Řešení, která vytvářejí očekávání, že finanční instituce mohou získat podporu od vlády, by mohla ohrozit cíl navrhovaného rámce, jímž je zavést řádné řešení potíží ohrožených finančních institucí bez použití záchranných opatření za spoluúčasti daňových poplatníků. EHSV sdílí názor Komise, že budou-li zřízeny fondy zaměřené přímo na řešení problémů finančního odvětví, může ve výsledku dojít k tomu, že se sníží závislost tohoto odvětví na veřejných financích a omezí se problém morálního rizika spojený s institucemi, které jsou „příliš velké na to, aby je bylo možno nechat padnout“. EHSV zastává názor, že peníze získané z odvodů by stejně jako

v případě fondů k zajištění vkladů měly kontrolovat a spravovat jiné orgány než orgány odpovědné za fiskální záležitosti, tj. orgány, které jsou pověřené zajišťováním správy rámce finanční stability.

3.4.2 Než bude přijato konečné rozhodnutí o správě fondů pro řešení problémů bank, je třeba jednoznačně odpovědět na následující otázky:

- Jsou tyto fondy součástí obezřetností regulace?
- Nebo jsou pojímány jako fiskální opatření, jehož cílem je požadovat od finančního odvětví příspěvky na obnovu vydaných veřejných prostředků?
- Nebo je to pouhé fiskální opatření, které má potíráním finančních spekulací přispět k transparentnějšímu tržnímu prostředí?

Pokud Komise chápe fondy pro řešení problémů bank jako para-fiskální opatření a jako součást rámce finanční stability, měla by se postarat, aby to bylo správně pochopeno, protože bez jasné představy o jejich povaze nebude možné nastolit jejich řádnou správu.

V Bruselu dne 16. února 2011.

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Staffan NILSSON